

10 Σεπτεμβρίου, 1993

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΥΡΜΙΤΣΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 56/91)

-
- Ο περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμος του 1990, Ν. 5/90 — Άρθρο 4 — Εισαγωγή των ρυθμίσεων του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Συμφωνίας Σύνδεσης Ε.Ο.Κ. — Κύπρου και του σχετικού Παραρτήματος που περιέχει ειδικό Πρωτόκολλο — Δασμολογική προτίμηση, αναφορικά με προϊόντα προερχόμενα από τις κοινοτικές χώρες — Περιεχόμενο της ρύθμισης, σε σχέση και με την κριθείσα περίπτωση εισαγωγής σκάφους αναψυχής. 5
- Διοικητική Πράξη — Αιτιολογία — Λακωνικότητα σε συνάρτηση με σαφήνεια — Δυνατότητα συμπλήρωσης κενών της αιτιολογήσεως από το διοικητικό φάκελο — Αδυναμία προβολής λόγων υποστηρικτικών της πράξης εκ των υστέρων και από τους δικηγόρους στο δικαστήριο — Λανθασμένη νομική αιτιολογία δεν επιφέρει αυτόματα ακυρότητα αν η πράξη μπορεί να βρεί άλλο έρεισμα — Ύπαρξη πλάνης λειτουργεί και ως ανατρέπουσα το βάθρο της αιτιολογίας — Έλλειψη της αιτιολογίας στην κριθείσα περίπτωση. 10 15
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Πλάνη περί τα πράγματα — Ακόμη και η υπόνοια πως η πλάνη λειτούργησε σε βάρος του διοικουμένου, είναι αρκετή για να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη. 20
- Ο αιτητής επεζήτησε με την προσφυγή, την ακύρωση της μη χορήγησης σε αυτόν προτιμησησιακής μεταχείρισης σχετικά με τον τελωνισμό ενός σκάφους αναψυχής. Το αίτημά του είχε στηριχθεί στην προσβαλλόμενη προέλευση του σκάφους από χώρες της Ε.Ο.Κ. και στη σχετική με τέτοιες περιπτώσεις νομοθεσία. 25

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

- 5 1. Το ερώτημα εδώ είναι αν το σκάφος του αιτητή έπρεπε να υπαχθεί στο προτιμησιακό καθεστώς, που είναι απόρροια του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Συμφωνίας Σύνδεσης μεταξύ Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και Κύπρου και του σχετικού Παραρτήματος που περιέχει ειδικό Πρωτόκολλο (βλέπε επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερ. 30/11/77). Οι πρόνοιές του 10 έχουν υλοποιηθεί από το Άρθρο 4 του περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1990 (Ν. 5/90), που προβλέπει για δασμολογική προτίμηση, αναφορικά με προϊόντα προερχόμενα από τις χώρες της Κοινότητας.
- 15 2. Ασφαλώς δεν είναι δυνατόν να αντιμάχεται κανείς τη συντομία εφόσον διαγράφει με πληρότητα την αιτιολογία μιας διοικητικής απόφασης. Όμως η έλξη της λακωνικότητας, δεν μπορεί να υποχωρεί μπροστά στην ανάγκη για σαφήνεια. Σαφήνεια για δύο 20 πράγματα: τη νομική και πραγματική βάση που καθορίζουν τα ελατήρια της πράξης. Το μόνο που είπε η διοίκηση σε αυτή την υπόθεση, όπως βγαίνει από την επιστολή της ημερ. 18/12/90, είναι ότι "το πιστοποιητικό EUR 1 L676231 το οποίο εκδόθηκε στις 26/7/83 δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό". Δε μνημονεύει τον 25 εφαρμοζόμενο στη συγκεκριμένη αυτή περίπτωση κανόνα δικαίου, ούτε καθορίζει τα πραγματικά στοιχεία επί των οποίων βασίστηκε η απόφαση. Έτσι στο ίδιο το σώμα της πράξης δε διακρίνεται καμιά προσπάθεια δικαιολόγησης.
- 30 3. Είναι ορθό, ότι σύμφωνα με την πάγια κατεύθυνση της νομολογίας, τα κενά ή οι αμφιβολίες για την ορθότητα μιας διοικητικής αποφάσεως, μπορούν να συμπληρωθούν ή να αρθούν από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου. Όμως ο φάκελος της υπόθεσης, δεν περιέχει κανένα άλλο στοιχείο πλην εκείνων που επισυνάφθηκαν στη δικογραφία.
- 35 4. Στην αγόρευση των καθ' ων παρέχονται λόγοι που θα ήταν δυνατόν να αποτύχει το αίτημά του αιτητή, αλλά δεν προβλήθηκαν ποτέ από τους ιδίους κατά τον κρίσιμο χρόνο. Η εκ των υστέρων ανεύρεση και παρουσίασή τους από τη δικηγόρο της Δημοκρατίας, δεν τους καθιστά παραδεκτούς λόγους αιτιολόγησης.
- 40 5. Παρά την ορθότητα της θέσης, ότι η λανθασμένη νομική αιτιολογία δεν επιφέρει αυτομάτως ακυρότητα, αν η πράξη μπορεί να εύρει άλλο έρεισμα, εν τούτοις η παρούσα περίπτωση δεν

προσφέρεται για εφαρμογή της αρχής αυτής. Είναι από τη μία η κάποια πολυπλοκότητα του θέματος και από την άλλη οι προοπτικές του αιτητή σε περίπτωση που η διοίκηση επανέθετε την υπόθεση στην ορθή της διάσταση. Βέβαια σε ένα τέτοιο ζήτημα, δεν επιτρέπεται στο δικαστήριο να κάμνει υποθέσεις. 5

Ανεξάρτητα αν ο αιτητής συνέτεινε ηθελημένα ή αθέλητα στην πρόκληση πλάνης, η τελωνειακή αρχή έπρεπε να διαπιστώσει την αληθινή φύση του προσαχθέντος εγγράφου. Είναι φανερό πως θεώρησε την αίτηση σαν πιστοποιητικό και έδρασε υπό το κράτος πλάνης. Όπως είχε λεχθεί στην υπόθεση **Δημοκρατία ν. Ολγας Μαυρομμάτη και Άλλου**, ακόμη και η υπόνοια πως η πλάνη λειτούργησε σε βάρος του εφεσίβλητου, είναι αρκετή για να ακυρωθεί η πράξη. Η ύπαρξη πλάνης ανατρέπει και το βάθος της αιτιολογίας. 10 15

6. Η επίδικη πράξη είναι ακυρωτέα για έλλειψη έρευνας και αιτιολογίας και πλάνης περί τα πράγματα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα. 20

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Pikis v. Republic (1967) 3 C.L.R. 562,* 25
- Spyrou v. Republic (1973) 3 C.L.R. 478,*
- Vassos Eliades Ltd v. Republic (1976) 3 C.L.R. 293,*
- Akinita Anthoupolis Ltd a.o. v. Republic (1980) 3 C.L.R. 296,* 30
- Φακοντής ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1694,*
- Δημοκρατία κ.ά. ν. Φιλιππίδης (1989) 3 Α.Α.Δ. 292,* 35
- Κουρσουμπάς ν. Επάρχου Λευκωσίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1643,*
- Θεοδουλίδου ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2605,*
- Gerasimou v. Republic (1978) 3 C.L.R. 267,* 40
- Δημοκρατία ν. Μαυρομμάτη και Άλλου (1991) 3 Α.Α.Δ. 543.*

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποία απορρίφθηκε αίτημα του αιτητή για παραχώρηση προτιμησησιακής μεταχείρισης για τον τελωνισμό ενός σκάφους αναψυχής του αιτητή.

Πρ. Μιχαήλ για Χρ. Μιτσίδη, για τον Αιτητή.

10 *Λ. Καουτζάνη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

15 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Το ερώτημα εδώ είναι αν σκάφος αναψυχής που έχει εισάξει ο αιτητής έπρεπε να υπαχθεί στο προτιμησησιακό καθεστώς, που είναι απόρροια του Πρόσθετου Πρωτόκολλου της Συμφωνίας Σύνδεσης μεταξύ Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (Ε.Ο.Κ.) και Κύπρου και του σχετικού Παραρτήματος που περιέχει ειδικό Πρωτόκολλο (βλέπε επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερ. 30/11/77). Οι πρόνοιες του έχουν υλοποιηθεί, όπως θα δούμε, από το άρθρ. 4 του περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1990 (αρ. 5/90), που προβλέπει για δασμολογική προτίμηση αναφορικά με προϊόντα προερχόμενα από τις χώρες της Κοινότητας.

25 Κατά το άρθρ. 4(1)(α) του νόμου αποτελεί προϋπόθεση για τέτοια προνομιακή μεταχείριση η προσκόμιση πιστοποιητικού προέλευσης "δεόντως συμπληρωμένου εν τω εγκεκριμένω τύπω" από το οποίο ο διευθυντής τελωνείων (ο διευθυντής) πείθεται ότι 30 (1) τα εμπορεύματα έφτασαν εδώ από κάποια χώρα της Ε.Ο.Κ. και (2) ότι παράχθηκαν ή κατασκευάστηκαν σε μια τέτοια χώρα.

35 Η επιφύλαξη της ίδιας διάταξης φανερώνει την απευθείας σύμπλεξη της τελωνειακής νομοθεσίας μας με το Πρωτόκολλο. Σε γενικές γραμμές προβλέπει ότι εμπορεύματα λογίζονται ότι έχουν παραχθεί ή κατασκευασθεί στην Κοινότητα εφόσον εκπληρώνονται οι όροι αποστολής και προέλευσής τους που αφορούν, εκτός άλλων, και στον ορισμό της έννοιας "προέλευση προϊόντων" και στις διευθετήσεις διοικητικής συνεργασίας και 40 που αποτελούν Παράρτημα του προμνησθέντος Πρωτόκολλου. Το εδ. 2 του ίδιου άρθρου τάσσει δμηνη προθεσμία από την κατάθεση της διασάφησης για την προσκόμιση του πιστοποιητικού προέλευσης στις τελωνειακές αρχές του τόπου.

Θα με απασχολήσουν στη συνέχεια τα κύρια περιστατικά που αποτελούν το πλαίσιο της υπόθεσης. Τουλάχιστον όσα αποτελούν κοινό έδαφος. Η παρατήρησή μου οφείλεται στο ότι γίνεται επίκληση από τους δικηγόρους του αιτητή σε σωρείαν πραγματικών ισχυρισμών που δεν υπήρξαν όμως αντικείμενο μαρτυρίας. Η μνημόνευσή τους από τους δικηγόρους δεν υποκαθιστά τους νομικά παραδεκτούς τρόπους προσαγωγής μαρτυρίας. Έτσι το δικαστήριο στην έκταση που δε θεμελιώνονται με αυτό τον τρόπο δεν έχει άλλη εκλογή παρά να τους αγνοήσει.

5

10

Το σκάφος δεν ήταν κανούργιο. Από πιστοποιητικό που κατέθεσε ο αιτητής μετά τον εκτελωνισμό του προκύπτει ότι ναυπηγήθηκε το 1983 στο Ηνωμένο Βασίλειο. Στις 28/9/90 δόθηκε εκ μέρους του αιτητή διασάφηση για τον τελωνισμό του. Όπως δηλώθηκε στο έγγραφο αυτό χώρα αποστολής ήταν η Ιταλία. Παρενθέτω εδώ ότι σύμφωνα με πιστοποιητικό των Ιταλικών αρχών, που επισυνάφθηκε στην αγόρευση του αιτητή, το σκάφος είχε καταπλεύσει σε Ιταλικό λιμένα στις 11/8/90. Τελικά ο αιτητής κατέβαλε τον κανονικό δασμό (55%). Επιφυλάχθηκε όμως να ζητήσει τη διαφορά με τον ευρωπαϊκό δασμολογικό συντελεστή που αξίωσε να εφαρμοστεί στην περίπτωση του και που είναι μόνο 33%.

15

20

Έτσι με επιστολή ημερ. 6/12/90 ο αιτητής παρακάλεσε να του επιστραφεί η διαφορά μεταξύ των δύο συντελεστών. Το αίτημά του συνοδεύεται από φωτοαντίγραφα πιστοποιητικού των ναυπηγών του σκάφους, πωλητήριο έγγραφο και αίτηση για έκδοση πιστοποιητικού κυκλοφορίας γνωστού σαν EUR.1 ημερ. 26/7/83. Η αίτηση (υπόδειγμα της οποίας παρέχει το Παράρτημα V του Πρωτόκολλου) αναγράφει σαν εξαγωγέα τον άγγλο κατασκευαστή και σαν παραλήπτη κάποιον Clarke κάτοικο Ισπανίας. Ήταν αίτηση για λήψη πιστοποιητικού κίνησης EUR. 1 και για χρήση μεταξύ Ε.Ο.Κ. και Ισπανίας.

25

30

Είναι παραδεκτόν - συνάγεται άλλωστε από τη βεβαίωση του αγγλικού νηολογίου που κατατέθηκε σαν τεκμήριο - ότι το πρόσωπο εκείνο ήταν ο πρώτος ιδιοκτήτης του πλοίου. Είναι σημαντικό ότι στην επιστολή του ο αιτητής περιγράφει την αίτηση για την έκδοση EUR. 1 σαν να επρόκειτο για το ίδιο το πιστοποιητικό κίνησης. Γράφει σχετικά στην αγγλική γλώσσα που είναι διατυπωμένη η επιστολή του "Now we present and a copy of the original EUR. 1 certificate issued in the name of the first owner as (it) appears on the official certificate of the British Registry". Ας σημειωθεί ότι στο παράρτημα V του Πρωτόκολλου υπάρχει και υπόδειγμα πιστοποιητικού κίνησης EUR. 1.

35

40

Θα μπορούσε να διευκρινιστεί στο σημείο αυτό ότι το πιστοποιητικό EUR. 1 αποτελεί απόδειξη ως προς την ιδιότητα προέλευσης προϊόντος (άρθρ. 6 του Πρωτόκολλου). Έγινε κάποια αναφορά και σε δύο ακόμη πρόνοιες του Πρωτόκολλου από τη δικηγόρο των καθών η αίτηση κατά την ανάπτυξη των θέσεων της. Συνοψίζω το περιεχόμενό τους. Το άρθρ. 7 ορίζει ότι το εν λόγω πιστοποιητικό εκδίδεται από τις τελωνειακές αρχές του εξαγόντος κράτους μόλις πραγματοποιηθεί η εξαγωγή των εμπορευμάτων στα οποία αφορά Το άρθρ. 11 επιβάλλει υποχρέωση στο εξαγον κράτος υποβολής του πιστοποιητικού στο εισάγον κράτος μέσα σε 5 μήνες από την ημερομηνία έκδοσής του.

Οι καθών αρνήθηκαν να υπολογίσουν το δασμό με βάση τα ισχύοντα μεταξύ Κύπρου και Ε.Ο.Κ. Στην ουσία το αίτημα για εφαρμογή του ευρωπαϊκού συντελεστή απορρίφθηκε. Θα παραθέσω την αιτιολογία της απορριπτικής απόφασης ημερ. 18/12/90 αυτούσια γιατί θεωρήθηκε από τους δικηγόρους του αιτητή σαν θεμελιωτική ορισμένων από τους λόγους που προβάλλουν για την ακύρωσή της.

"Αναφέρομαι στην επιστολή σας ημερ. 6/12/90 σχετικά με αίτημά σας για παραχώρηση προτιμησηακής μεταχείρισης για τον τελωνισμό ενός σκάφους που πραγματοποιήσατε με τη διασάφηση εισαγωγής Τελ. 2 αρ. 34 της 20/9/90 και λυπούμαι να σας πληροφορήσω ότι το πιστοποιητικό κυκλοφορίας EUR. 1 υπ' αρ. L676231 το οποίο εκδόθηκε στις 26/7/83 στο Poole Dorset στην Αγγλία για παραχώρηση προτιμησηακής μεταχείρισης για το πιο πάνω σκάφος δυνάμει συμφωνίας που υπήρχε κατά την ημερομηνία εκδόσεως μεταξύ της Ε.Ο.Κ. και της Ισπανίας, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό όσον αφορά τον πιο πάνω αναφερόμενο τελωνισμό."

Είναι κατάδηλο από την παραπάνω επιστολή πως οι καθών εξέλαβαν την αίτηση σαν πιστοποιητικό EUR. 1. Για το λόγο αυτό αναπτύχθηκαν εκ μέρους του αιτητή οι παρακάτω - αλληλένδετοι - λόγοι ακύρωσης της επίδικης πράξης. Σύμφωνα με την εισήγηση οι καθών παραγνώρισαν τα στοιχεία που τέθηκαν υπόψη του διευθυντή με την επιστολή του ημερ. 6/12/90, χωρίς να προβούν σε έρευνα ή επαρκή έρευνα.

Έχει λεχθεί σχετικά - μεταξύ άλλων - ότι δεν έγινε τέτοια έρευνα ως προς τη χώρα κατασκευής του σκάφους, τα στοιχεία που περιέχει το πιστοποιητικό του κατασκευαστή, τους λόγους για τους οποίους δεν ήταν δυνατή η άμεση έκδοση πιστοποιητικού

προέλευσης, τις συνθήκες κατασκευής του σκάφους το 1983 και της πώλησης του στον αιτητή το 1990, τη χώρα που ήταν και εξακολουθεί να είναι νηολογημένο και τη χώρα από την οποία φορτώθηκε για την Κύπρο. Είναι η θέση του αιτητή πως ορθή διερεύνηση της υπόθεσης θα οδηγούσε στο συμπέρασμα πως το πλοίο είχε σχέση και κυκλοφορούσε μόνο σε χώρες - κράτη της Ε.Ο.Κ.

5

Σε συνδυασμό με την έλλειψη έρευνας προβάλλεται το επιχείρημα πως δεν αιτιολογείται η απόφαση. Ο διευθυντής περιορίζεται να πληροφορήσει τον αιτητή πως το πιστοποιητικό δε γίνεται δεκτό. Και δεν παρέχεται καμιά δικαιολογία γιατί παράβλεψε όλα τα άλλα στοιχεία. Συγχρόνως θεμελιώνεται πλάνη περί τα πράγματα, ουσιαστικής μορφής, γιατί ο διευθυντής δεν αντιλήφθηκε πως το έγγραφο δεν ήταν πιστοποιητικό κίνησης, αλλά αίτηση για χορήγηση τέτοιου πιστοποιητικού.

10

15

Υποστηρίχθηκε εκ μέρους της Δημοκρατίας ότι η απορριπτική απάντηση ήταν επακόλουθο "πλήρους και ενδεδεχούς έρευνας" της υπόθεσης· ότι ο διευθυντής εκτίμησε ορθά όλα τα γεγονότα χωρίς να εμφολοχωρήσει πλάνη στην κρίση του γιατί δεν παρέλειψε να συσταθμίσει κάθε σχετικό περιστατικό ή να συνεκτιμήσει οτιδήποτε που έπρεπε να λάβει υπόψη του· ότι η αιτιολογία, έστω και λακωνική, είναι διατυπωμένη με σαφήνεια· και ότι η σαφήνεια της αιτιολογίας δε συναρτάται με την λεπτομέρεια εφόσον εδώ " τα επιμέρους στοιχεία υπάρχουν στο φάκελο".

20

25

Έχει περαιτέρω αναφερθεί ότι το πιστοποιητικό κυκλοφορίας που επικαλέστηκε ο αιτητής ήταν του ετους 1983 ενώ ο τελωνισμός του σκάφους πραγματοποιήθηκε το 1990. Έτσι δεν μπορούσε να γίνει δεκτόν κατά παράβαση των παραπάνω κειμένων νομοθετικών διατάξεων. Ο συλλογισμός εξελίσσεται μετά πάνω σε διαφορετική βάση ότι το προσαχθέν είχε μόνο τη μορφή αίτησης. "..... εισηγούμαι" αναφέρει η δικηγόρος των καθών "ότι η ανυπαρξία πιστοποιητικού προέλευσης αποτελεί πρόσθετο ή διαζευτικό λόγο για την απόρριψη του αιτήματος".

30

35

Η παραπάνω εισήγηση έγινε για να υποστηριχθεί η άποψη ότι σε περίπτωση που κρίνεται ότι η αιτιολογία που δόθηκε είναι εσφαλμένη η πράξη διασώζεται γιατί υπάρχει άλλη νόμιμη αιτιολογία. Έγινε παραπομπή μεταξύ άλλων στις υποθέσεις *Πικής v. Δημοκρατίας* (1967) 3 Α.Α.Δ. 562, 574, *Σπύρου v. Δημοκρατίας* (1973) 3 Α.Α.Δ. 478, 484, *Βάσος Ηλιάδης Ατδ. v. Δημοκρατίας* (1976) 3 Α.Α.Δ. 293, 302 και *Ακίνητα Ανθούπολης Ατδ. και Άλλος v. Δημοκρατίας* (1980) 3 Α.Α.Δ. 296, 303.

40

5 Ασφαλώς δεν είναι δυνατό να αντιμάχεται κανείς τη συντομία εφόσον διαγράφει με πληρότητα την αιτιολογία μιάς διοικητικής απόφασης. Όμως η έλξη της λακωνικότητας δεν μπορεί να υποχωρεί μπροστά στην ανάγκη για σαφήνεια. Σαφήνεια για
10 δύο πράγματα: τη νομική και πραγματική βάση που καθορίζουν τα ελατήρια της πράξης. Το μόνο που είπε η διοίκηση σε αυτή την υπόθεση, όπως βγαίνει από την επιστολή της ημερ. 18/12/90, είναι ότι "το πιστοποιητικό EUR. 1 L676231 το οποίο εκδόθηκε στις 26/7/83 δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό". Δε μνημονεύει
15 τον εφαρμοζόμενο στη συγκεκριμένη αυτή περίπτωση κανόνα δικαίου ούτε καθορίζει τα πραγματικά στοιχεία επί των οποίων βασίστηκε η απόφαση. Έτσι στο ίδιο το σώμα της πράξης δε διακρίνει ένας καμιά προσπάθεια δικαιολόγησης.

15 Είναι ορθό ότι σύμφωνα με την πάγια κατεύθυνση της νομολογίας τα κενά ή οι αμφιβολίες για την ορθότητα μιας διοικητικής αποφάσεως μπορούν να συμπληρωθούν ή να αρθούν από τα
20 στοιχεία του διοικητικού φακέλου (βλέπε **Φακοντής v. Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 1693, **Δημοκρατία και Άλλος v. Σταύρου Φιλιππίδη** (1989) 3 Α.Α.Δ. 292. Όμως ο φάκελος της υπόθεσης δεν περιέχει κανένα άλλο στοιχείο πλην εκείνων που επισυνάφθηκαν στη δικογραφία.

25 Στην αγόρευση των καθών παρέχονται λόγοι που θα ήταν δυνατό να αποτύχει το αίτημα, αλλά δεν προβλήθηκαν ποτέ από τους ιδίους κατά τον κρίσιμο χρόνο. Η εκ των υστέρων ανεύρεση και παρουσίασή τους από τη δικηγόρο της Δημοκρατίας δεν τους καθιστά παραδεκτούς λόγους αιτιολόγησης (βλέπε απόφαση στην **Γιαννάκης Κουρσουμπάς v. Επάρχου Λευκωσίας** (1993)
30 4 Α.Α.Δ. 1643 και τις αποφάσεις στις οποίες παραπέμπει).

35 Παρά την ορθότητα της θέσης ότι η λανθασμένη νομική αιτιολογία δεν επιφέρει αυτομάτως ακυρότητα αν η πράξη μπορεί να εύρει άλλο έρεισμα (βλέπε απόφαση της Ολομέλειας **Θεοδουλίδου v. Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 2605) εν τούτοις η παρούσα περίπτωση δεν προσφέρεται για εφαρμογή της αρχής αυτής. Είναι από τη μιά η κάποια πολυπλοκότητα του θέματος και από την άλλη οι προοπτικές του αιτητή σε περίπτωση που η διοίκηση επανέθετε την υπόθεση στην ορθή της διάσταση. Βέβαια
40 σε ένα τέτοιο ζήτημα δεν επιτρέπεται στο δικαστήριο να κάμνει υποθέσεις. Χρήσιμη στο σημείο αυτό είναι η αναφορά στην υπόθεση **Γερασίμου v. Δημοκρατίας** (1978) 3 Α.Α.Δ. 267, 275.

Ανεξάρτητα αν ο αιτητής συνέτεινε ηθελημένα ή αθέλητα στην

πρόκληση πλάνης, η τελωνειακή αρχή έπρεπε να διαπιστώσει την αληθινή φύση του προσαχθέντος εγγράφου. Είναι φανερό πως θεώρησε την αίτηση σαν πιστοποιητικό και έδρασε υπό το κράτος πλάνης. Όπως είχε λεχθεί στην υπόθεση *Δημοκρατία ν. Όλγας Μαυρομμάτη και Άλλου* (1991) 3 Α.Α.Δ. 543, ακόμη και η υπόνοια πως η πλάνη λειτούργησε σε βάρος του εφεσίβλητου είναι αρκετή για να ακυρωθεί η πράξη. Η ύπαρξη πλάνης ανατρέπει και το βάθος της αιτιολογίας. Στο σημείο αυτό ο καθηγητής Δ. Κόρσος "Διοικητικό Δίκαιο, Γενικό Μέρος" Τεύχος Α', σελ. 150 αναφέρει:

5

"Αλλ' ακόμη η αιτιολογία πρέπει, όπως είπαμε, να είναι ακριβής και όχι πεπλανημένη. Αιτιολογία στηριζόμενη επί πραγματικών περιστατικών ανυποστάτων, ελέγχεται ως πλημμελής και οδηγεί στην ακύρωση της επί των ανυπάρχοντων αυτών περιστατικών στηριζόμενης διοικητικής πράξεως."

10

15

Υστερα απ' αυτά που προεκτέθηκαν βρίσκω ότι η πράξη είναι ακυρωτέα για τους τρεις λόγους που έχω αναλύσει: έλλειψη έρευνας και αιτιολογίας και πλάνης περί τα πράγματα. Ενοψει του συμπεράσματός μου αυτού παρέλκει η εξέταση των άλλων λόγων που προβλήθηκαν για την ακύρωση της πράξης.

20

Η προσφυγή πετυχαίνει. Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται. Υπό τις περιστάσεις δε θα εκδώσω διάταγμα για έξοδα.

25

Η προσφυγή πετυχαίνει χωρίς έξοδα.